

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 septembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componentă:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Demirbilek Ali *****, născut la *****,
domiciliat în r-nul ***** , s. *****.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 01.11.2017 –05.12.2017(prima instanță);
2. 02.03.2018 – 27.03.2018 (instanța de apel);
3. 21.06.2018 – 10.09.2018 (instanța de recurs ordinar);

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 05 decembrie 2017, Demirbilek Ali Ekber a fost condamnat în baza art.362¹ alin.(2) lit.b) Cod penal la amendă în mărime de 650 u.c. echivalent cu 32500 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul turismului, organizării plecării peste hotare a persoanelor și organizării migrației pe un termen de 2 ani.

În privința corpurilor delictive: pașaportul cu seria și nr. U 09366370 emis de autoritățile Turciei și permisul de ședere provizorie cu seria și nr. B 41008810 emis de autoritățile Republicii Moldova pe numele cetățeanului turc Demirbilek Ali Ekber, a.n. 06.03.1957, telefonul mobil de model „Samsung” cu IMEI 357652/08/023987/1 și IMEI nr.357653/08/023987/9 în care este cuplată cartela SIM al operatorului Orange cu numărul de telefon 069230676, telefonul mobil de model „Samsung” cu IMEI 359468/06/671431/8 în care este cuplată cartela SIM al operatorului Orange românesc, bani în numerar în sumă de 570 euro, 1193 lei, 38 leva bulgărești, 21 lei românești, 200 hrivne ucrainești, 5 lire turcești – dispusă restituirea lui Demirbilek Ali Ekber;

În privința corpurilor delictive: o geantă în care se aflau o pereche de pantaloni de culoarea neagră, patru rucsaci noi, patru umbrele noi, cămașa albastră de mărime medie, cămașa neagră de mărime „S”, pulover albastru de mărime „L”, pulover hachi mărime „M”, pulover roșu combinat cu negru mărime „L”, o pereche de ciorapi noi, două căciuli de culoare neagră, o cămașă albă de mărimea „L”, o pereche de pantaloni sportivi negri, trei maiouri, o pereche de chiloți bărbătești, un șampon

„Shauma”, un ștergar de culoarea roză – dispusă restituirea cetățenilor turci Pehlivan Mehmet a.n. 15.10.2001, Pehlivan Mehmet a.n. 08.10.1999, Beken Mehmet a.n. 17.07.2000 și Zencirkiran Serhat a.n. 18.07.1998;

În privința corpurilor delictive: o barcă gonflabilă de culoarea verde cu inscripția „BARK”, o husă pentru barcă de culoarea albastră, o pompă, un cuțit, două vâsle sigilate în peliculă, chit de reparație a bărcii, o bobina de funie de culoarea verde-dispusă nimicirea acestora;

În privința corpurilor delictive: 4 DVD-R cu înregistrări video și informația electronică privind listele persoanele cazate în hotelul Institutului Muncii- dispusă păstrarea la materialele cauzei penale pe parcursul păstrării acesteia.

În privința automobilului de model „Dacia Logan” cu nr./î AAM 123 – dispusă restituirea proprietarului SRL „Nagoltrans”;

În privința corpurilor delictive: un telefon mobil de model „Samsung” – dispusă restituirea lui Pehlivan Mehmet și un telefon mobil de model „Samsung” – dispusă restituirea lui Beken Mehmet.

Acțiunea înaintată de acuzatorul de stat privind încasarea de la Demirbilek Ali Ekber a cheltuielilor judiciare în mărime de 4200 lei pentru serviciile de traducere prestate de SRL „CRISCONS” și 7140 lei pentru serviciile de traducere prestate de SRL „Intralex C&C” în folosul statului – respinsă.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Demirbilek Ali Ekber la începutul lunii octombrie anului 2017, urmărind scopul obținerii unui folos financiar, primind direct suma de 1000 euro de la cetățenii turci Pehlivan Mehmet a.n. 15.10.2001, Pehlivan Mehmet a.n.08.10.1999, Beken Mehmet a.n.17.07.2000 și Zencirkiran Serhat a.n. 18.07.1998, toți patru originari și domiciliați în localitatea Bozova, Turcia, i-a întâmpinat pe aceștia la aeroportul din or.Odessa, Ucraina, și a organizat transportarea pe cale rutieră a acestora în mun.Chișinău. Ulterior, pe data de 11 octombrie 2017, Demirbilek Ali Ekber, cu mijlocul de transport de model „Dacia Logan” cu nr./î AAM 123, i-a transportat pe respectivii cetățeni turci în zona de frontieră din s.Sculeni, r-nul Ungheni, pentru a le arăta acestora modul și locul pe unde să treacă ilegal frontiera de stat dintre Republica Moldova și România, eludând controlul de frontieră, însă ultimii au fost depistați la momentul încercării de a trece ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova și reținuți de colaboratorii poliției de frontieră.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, solicitând casarea parțială a sentinței, în partea neîncasării cheltuielilor judiciare și emiterea unei noi hotărâri prin care Demirbilek Ali Ekber să fie obligat să recupereze cheltuielile judiciare în mărime de 4200 lei pentru serviciile de traducere prestate de SRL „CRISCONS” și 7140 lei pentru serviciile de traducere prestate de SRL „Intralex C&C”, invocând ca temei, faptul că sentința nu cuprinde dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor, care potrivit art.229 alin.(1) Cod procedură penală sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare total sau parțial condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. În cazul respectiv, instanța

nu a stabilit asemenea circumstanțe, ce ar determina eliberarea condamnatului de la plata cheltuielilor judiciare, dar a refuzat încasarea acestora din contul acestuia, fără să specifice dacă se trec sau nu în contul statului în dispozitivul sentinței.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2018, apelul procurorului a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului Demirbilek Ali Ekber fiind dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probatoriu administrat. Cercetarea judecătorească fiind efectuată cu respectarea dispozițiilor procesual-penal privind administrarea probelor.

La capitolul numirii pedepsei inculpatului Demirbilek Ali, instanța de apel a conchis că, concluzia instanței de fond corespunzătoare stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale.

Cât privește cerința procurorului privind încasarea din contul inculpatului cheltuielilor de judecată pentru serviciile de traducere, instanța de apel a reținut prevederile art.228 alin.(1) și art.229 alin.(2) Cod procedură penală, ca fiind unele pertinente speței, or procurorul nu a formulat și înaintat o acțiune civilă în cadrul procesului penal, formulând cerințele corespunzătoare și limitându-se la invocarea circumstanțelor privind cheltuielile pentru serviciile de traducere.

Totodată, la acest capitol, instanța de apel a menționat că cheltuielile de judecată pentru serviciile de traducere prestate sunt cheltuieli de efectuare a urmăririi penale, ce sunt trecute în contul statului și nu pot fi puse în sarcina inculpatului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată, motivând că potrivit art.227 alin.(3) Cod procedură penală nu obligă statul să suporte cheltuielile judiciare ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile la proces. Totodată, recurentul consideră că legislatorul s-a expus clar în art.229 Cod procedură penală despre obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat, invocând și modificările operate la legea procesual penală din data de 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, prin care a fost abrogat alin.(2) al art.143 Cod procedură penală. Consideră recurentul că, instanța de apel urma a fi aplicat art.3 Cod de procedură penală, și ca urmare, să încaseze cheltuielile judiciare din contul inculpatului, care urmează să suporte aceste cheltuieli în baza culpei sale infracționale, or, fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi realizat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului declarat, recurentul invocă ca temei de casare a hotărârii contestate prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazul în care hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

Colegiul reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și criticând decizia instanței de apel doar în partea refuzului de a încasa cheltuielile judiciare în sumă de 11 340 lei, suportate în legătură cu prestarea serviciilor de traducere.

Totodată, Colegiul penal reține că, motivele recurentului, precum că instanța de apel eronat a respins cererea în vederea compensării cheltuielilor judiciare, sunt neîntemeiate. Or, potrivit prevederilor art.227 alin.(1) și (3), și art.229 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloace necesare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata acestora poate influența substanțial situația materială a acestuia, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Colegiul penal apreciază critic argumentele recurentului și menționează că cheltuielile pentru efectuarea traducerii pe parcursul examinării cauzei, sunt cheltuieli efectuate întru acumularea probatoriului necesar și asigurarea dreptului inculpatului la apărare, cheltuielile care, de fapt, sunt trecute în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului.

Mai mult, Colegiul penal respinge argumentul procurorului privind obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat, datorită modificărilor operate la legea procesual penală din data de 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, prin care a fost abrogat alin.(2) al art.143 Cod de procedură penală, or, acest alineat și acest articol se referă la cazurile când efectuarea expertizei judiciare este obligatorie, și nu are nici o tangență cu cazul din speță.

Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, le-a dat o apreciere corespunzătoare, conform art.414 Cod de procedură

penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, decide asupra inadmisibilității recursului declarat de procuror ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Demirbilek Ali *******, ca fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **04 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie